

ŻYCIE GOSPODARCZE

Dwutygodnik poświęcony sprawom gospodarczym Polski Zachodniej

Organ Związku Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu.

Redakcja i Administracja:
Rzeczypospolitej 1, II — telefon 25-95.

Redaktor przyjmuje w dni powszednie
od godz. 11 — 1; Administracja od 9 — 3.

Poznań, dnia 15 lutego 1935

Prenumerata wynosi: w kraju z przesyłką
rocznie 20,— zł, półrocznie 10,— zł,
kwartalnie 6 50 zł.

Numer pojedynczy 1,— zł.

NR. 4

Wydawca: Związek Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu

ROK 14

Węgiel - Koks hutniczy - Brykiety

z kopalń krajowych i zagranicznych poleca

Zachodnio-Polski Syndykat Węglowy Sp. z o. odp.

Telefony: 23-77, 37-77

Poznań, plac Wolności 10

Adres telegraf.: Zapol

SPRZEDAŻ DETALICZNA

na własnej składnicy kolejowej nr. 35, ul. Przemysłowa

Telefony: 23-77, 37-77

Wyroby Kręglewskiego

ze znaczką

reklamują się same!

Koperty — Księgi handlowe — Skoroszyty — Zeszyty szkolne

H. CEGIELSKI, ^{SP.} ~~AKC.~~ POZNAŃ

Adres telegr. „HACEGIELSKI“

Telefon 70-56

Produkuje w swoich zakładach:

Parowozy i wagony kolejowe.

Kotły parowe do największych wymiarów, najwyższych ciśnień i przegrzewu pary.

Ekonomizery patent „STIERLE“.

Ruszy mechaniczne.

Aparaty dla przemysłu chemicznego.

Kompletne instalacje dla cukrowni, gorzelnii, syropiarni.

Lokomobile parowe.

Zbiorniki do gazów i płynów.

Wieże antenowe. — Urządzenia transportowe.

Specjalne wyroby mechaniczne precyzyjne.

Odlewy żeliwne, stalowe i z brązu.

Urządzenia chłodnicze dla drobnego przemysłu.

Narzędzia wszelkiego rodzaju.

Maszyny rolnicze.

Kosztorysy bezpłatnie na żądanie.

Skarbowość.

W sprawie opłat od reklam i szyldów.

W sprawie powyższej Związek Fabrykantów w Poznaniu zabierał już wielokrotnie głos wobec miarodajnych czynników, a ostatnio zajął również stanowisko do projektu memoriału Związku Izb Przemysłowo - Handlowych, opracowanego przez Izbę Przemysłowo - Handlową w Krakowie, mającego się wysłać do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Poprzedziwszy swoje uwagi szeregiem poprawek natury redakcyjnej, w kwestji merytorycznej oświadczył się Związek Fabrykantów jak następuje:

„Przechodząc do merytorycznej strony projektu memoriału zauważamy, że projekt ten omawia tylko komunalny podatek od reklam (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 884) natomiast nie porusza odnośnych opłat państwowych, które, jak wiadomo zostały ustanowione w związku z utworzeniem Państwowego Funduszu Drogowego (Dz. U. R. P. Nr. 45/33, poz. 352).

Uważamy, że w danej chwili za równie uciążliwe, co opłaty komunalne można poczytać opłaty od reklam na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego, gdyż opłaty te obowiązują generalnie i są ściągane w całym kraju. I choć kompetencja odnośnie tych opłat zastrzeżona jest Ministerstwu Komunikacji, a nie Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, uważamy, że sprawy te należało by traktować łącznie.

Niezależnie od tego obydwa rodzaje opłat, jeśli chodzi o argumentację przeciw nim, mają dużo punktów stycznych. Przeciw opłatom państwowym na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego taksamo można podnieść że stanowią dalsze dotkliwe obciążenie, wywołując ten skutek, że zainteresowany przemysł coraz bardziej rezygnuje ze stosowania reklamy, co znów rujnuje poważną u nas gałąź przemysłu reklamowego jak fabryki wyrobów blaszanych i metalowych, emaljernie, zakłady graficzne, zakłady malarskie itp., a w konsekwencji pomnaża rzesze bezrobotnych, nie mówiąc już o cofaniu się naszego kraju pod względem kulturalno - gospodarczym.

Poruszając uciążliwe również bardzo opłaty od reklam na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego, bo wynoszące do 25 zł rocznie za 1 mtr. kwadratowy powierzchni reklamy, argumentuje się temsamem silniej dotkliwość opłat komunalnych, bo do wcale nieodosobnionych faktów należy pobieranie od tych samych szyldów opłat podwójnych: raz pobiera się opłatę na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego od reklamowych wywieszek umieszczonych bądź przy drodze publicznej na otwartym polu, bądź przy drodze prowadzącej przez wieś względnie przez większe osady, które nie mają względnie straciły charakter miast, a drugi raz od tych samych wywieszek reklamowych ściągają opłaty gminy wiejskie.

Również i odnośnie strony formalnej opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego należałoby wskazać na wielkie niedociągnięcia odnośnych przepisów, które są zbyt lakoniczne i elastyczne, wskutek czego organom wymiarowym dają pole do dowolnej interpretacji, a nawet często wręcz absurdałnej i napewno nie odpowiadającej intencjom ustawodawcy. Odnosi się to przede wszystkim do przedmiotów reklamowych, które podlegają opodatkowaniu, a następnie do pytania, kogo należy poczytywać za „właściciela“ reklamy w rozumieniu rozporządzenia. W tej sprawie pisaliśmy memoriał do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, znany P. T. Izbie z odpisu przesłanego przy piśmie z dnia 21 grudnia oraz 22 grudnia 1934 r. Omawiane sprawy poruszaliśmy również parokrotnie wobec P. T. Izby w poprzednich latach przy okazji zajmowania stanowiska do

całości ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym. Prosimy ewentualnie o wykorzystanie tego materiału.

Powracając do komunalnego podatku od reklam pragniemy jeszcze podnieść, że w konsekwencji podatek ten może doprowadzić do objawów przez nikogo nie pożądaných i szkodliwych. Z chwilą bowiem, kiedy komuny zaczął intensywnie wyzyskiwać to nowe źródło dochodowe, należy liczyć się z tem, że będą znikać istniejące okazałe reklamy, godła itp. ozdoby zewnętrzne, a nowych nikt nie będzie zakładał względnie będzie to reklama tandetna, zrobiona tak, aby ponosić jaknajmniejszą opłatę. Na tem ucierpi tylko urbanistyka, gdyż bądź co bądź efektowne i estetyczne szyldy, godła itp. reklama w wielkiej mierze decyduje o wyglądzie miasta i jego kulturze. I absolutnie nie możemy podzielić stanowiska zajętego przez jeden z Urzędów Wojewódzkich, jakoby wprowadzenie podatku przyczyniło się do usunięcia rażąco nieestetycznych napisów reklamowych. Raczej przeciwnie, jesteśmy zdania, że wprowadzenie podatku od reklam i szyldów sprzyja w pewnym stopniu nieestetycznym napisom. Jako przykład tego możnaby przytoczyć miasta, w których wprowadzono podatek od szyldów firmowych. Ładnie wykonane nieraz na szkłe i przymocowane nad wejściem do składów większe szyldy zasmarowano prymitywnie i w miejsce ich umieszczono miniaturowe tabliczki z niezręcznymi napisami, albo napisy w maleńkich rozmiarach umieszczono wręcz na szybie wystawowego okna. Wartość estetycznej wykonanej reklamy, czy szyldu jest przez ogół sfer przemysłowo - handlowych coraz bardziej doceniana i niema potrzeby zwalczania nieestetycznych napisów przy pomocy wysokich opłat, skoro tego rodzaju nieestetyczną reklamę jako bezwartościową i napewno nie przyciągającą, eliminuje już samo życie. Zresztą zarządy miejskie w swych uprawnieniach odnośnie racjonalnej polityki urbanistycznej posiadają już dotychczas możliwość wkraczania w dziedzinę wszelkich napisów szpecących miasto, oraz prawo ich usuwania, bez potrzeby uciekania się do wysokich opłat i podatków.

W końcu uważamy, że projekt memoriału za słabo może akcentuje wogóle szkodliwość dla życia gospodarczego omawianych opłat. Z punktu widzenia prawidłowej polityki podatkowej tak opłaty od reklam, przewidziane w ustawie o Państwowym Funduszu Drogowym jakoteż i komunalny podatek od plakatów i szyldów są anachronizmem gospodarczym, albowiem przeznaczeniem tego rodzaju reklam jest wzmoczenie obrotu odnośnych przedsiębiorstw. Wycofanie i kasowanie reklam przybrało charakter masowy i odbywa się na całej linii w stosunku napewno odwrotnie proporcjonalnym do wzrostu wymiarów. W takiej sytuacji na najbliższą przyszłość opłaty te muszą całkowicie zawieść, a projektowane z tego tytułu dochody okazać się iluzoryczne.

Uważamy, że sprawa jest tak doniosła, iż nie wystarczy zwrócić się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, ale należy zwrócić się równocześnie i do innych resortów gospodarczych, jak Min. Przemysłu i Handlu, Min. Skarbu, Min. Opieki Społecznej, Min. Komunikacji, Komitetu Ekonomicznego Prezydium Rady Ministrów, a wreszcie spowodować poruszenie sprawy na terenie parlamentarnym.

Nie można bowiem dopuścić do tego, aby straszak w postaci drakońskich opłat od reklam zarówno na rzecz związków komunalnych jak i na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego dalej czynił nieobliczalne szkody gospodarstwu narodowemu. I nie może być obojętnym Ministerstwu Skarbu, czy dla iluzorycznych wpływów z tytułu opłat od reklam, zmniejszą się obroty przedsiębiorstw, korzystających szeroko z tej formy reklamy

albo czy przemysły, produkujące materiały reklamowe będą płacić takie, czy inne podatki, albo w razie nieczynności wogóle podatków nie płacić!

Nie może być również obojętnem Ministerstwu Opieki Społecznej, czy fabryki produkujące materiały reklamowe są czynne, czy nie i czy kilka tysięcy pracowników wraz z rodzinami będzie ciężarem funduszków zasilkowych Państwa! A fabryk, które bądźto sporządzają same reklamy jak emaljownie i wytlaczalnie, bądźto dostarczają materiałów do ich sporządzania, że wymienimy choćby fabryki blach, dykt, farb, lakierów, papieru — jest dosyć. Słusznie zaś projekt memorjału podkreśla, że najsilniej dotknięty jest omawianymi opłatami: ze wszystkich gałęzi przemysłu, przemysł wyrobu reklam emaljowanych i blaszanych. Fabryk, wyrabiających reklamy emaljowane jest w kraju około 10-ciu, a fabryk wyrabiających reklamy blaszane około 30-tu. Fabryki te o specjalnej produkcji, nie mając możliwości przedstawienia się na inne działy wytwórczości, są dziś kompletnie zrujnowane, szereg fabryk jest zupełnie nieczynnych, a pozostałe prowadzą wegetacyjny żywot.

Od najspiesniejszego zajęcia stanowiska w powyższej kwestji zależna jest egzystencja wielkiej ilości przedsiębiorstw przemysłowych i tysięcy pracowników i niema prostru dość silnych słów na podkreślenie nagłości sprawy.

Związek Izb Przemysłowo - Handlowych wypowiedział się już w roku ubiegłym za całkowitem skasowaniem opłat od reklam na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego. Uważamy, że to samo stanowisko należy z całą bezwzględnością wyrazić odnośnie opłat od reklam na rzecz związków komunalnych, gdyż uwzględniając przeciętną cenę reklamowej wywieszki na 50 do 60 groszy, oraz okoliczność, że niektóre przedsiębiorstwa używają wspomnianych wywieszek i szyldzików rekla-

mowych po kilkadziesiąt tysięcy sztuk, przyjąć trzeba, że reklamy te nie zniosą wogóle żadnego najmniejszego nawet choćby obciążenia podatkowego.

A koszty związane dla administracji państwowej oraz komunalnej z wymiarem i poborem tych opłat z pewnością nie stałyby w odpowiednim stosunku do sum rzeczywistego wpływu!

Zniesienie zatem całkowite omawianych opłat, które przy iluzorycznych dla związków komunalnych i Państwowego Funduszu Drogowego wpływach przynosi gospodarstwu narodowemu niepowetowane i kolosalne straty jest wprost pałacym nakazem chwili.

Ulgi przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1935.

Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym okólnikiem z dn. 31. 1. 1935 r. L. D. V. 1529/4/35 zarządziło, ażeby urzędy skarbowe zaniechały wdrażania postępowania karnego za wykroczenie, przewidziane w art. 181 §§ 1, 2 i 3 ordynacji podatkowej, przeciwko tym płatnikom, którzy świadectwa przemysłowe lub karty rejestracyjne na rok 1935 nabyli po upływie terminu, wyznaczonego w art. 27 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, lecz w okresie do dnia 15. I. 1935 r. włącznie. Wdrożone przeciwko powyższym płatnikom postępowania karne, względnie nałożone już kary pieniężne z art. 181 ordynacji podatkowej izby skarbowe mają umorzyć z urzędu we własnym zakresie działania na wniosek właściwych urzędów skarbowych.

Okólnik Ministra Skarbu w sprawie praktyki fiskalnej organów skarbowych przy wymiarze podatków.

Minister Skarbu zwrócił się do podległych mu władz ze specjalnem pismem okólnem, w którym wskazuje, że ordynacja podatkowa nie oznacza tylko formalnej kodyfikacji przepisów o postępowaniu wymiarowem, lecz wprowadza zasadę, że wszelkie wymiary podatkowe muszą być oparte na konkretnym materiale, odtwarzającym prawdę materialną, zebrany i opracowany w toku postępowania wymiarowego.

„Obowiązek — głosi to pismo — oparcia wymiarów na materiale faktycznym należy rozumieć w ten sposób, że każdy wymiar podatkowy winien być zgodny z rzeczywistym obrotem lub dochodem płatnika i winien opierać się na takich danych informacyjnych, któreby istotnie uzasadniały uskutecznienie wymiaru w wysokości przez władze wymiarowe przyjętej“.

Następnie władze otrzymają polecenie, aby postępowanie władz w stosunku do ksiąg szczególnie prowadzonych przez drobnych płatników, sprzyjało tendencji ich rozpowszechniania. Nieprzyjmowanie ksiąg za podstawę wymiaru winno mieć uzasadnienie w ich wadliwości materialnej, w nierzetelności ksiąg.

W omawianem piśmie, zawarte jest ostrzeżenie Ministra Skarbu, że w stosunku do tych urzędników, którzy polityce tej się nie podporządkują, wyciągane będą konsekwencje dyscyplinarne, aż do zwolnienia ze służby włącznie.

Dyrektorzy Izb Skarbowych otrzymali w tem piśmie polecenie, aby Izby Skarbowe skierowały większą uwagę na prawidłowe ustalanie przez urzędy skarbowe wymiarów podatkowych i aby urzędnikom przed wymiarami dokonywanymi w r. 1935, udzielono na miejscu konkretnych wskazówek i pouczeń; przewodniczącym zaś komisyj odwoławczych wyjaśniono, że repre-

to jedyny
skuteczny
środek
przeciwko
zafuzowaniu

zentuują niezależnie od skarbowych władz wymiarowych orzecznictwo w dziedzinie podatków bezpośrednich.

Pełny tekst pisma Ministra Skarbu ukaże się w jednym z najbliższych Dzienników Urzędowych Ministerstwa Skarbu.

Terminy płatności podatku przemysłowego i podatku od nieruchomości.

Termin płatności IV kwartalnej zaliczki na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1934 dla płatników, o których mowa w art. 36 ust. 2 ustawy o państwowym podatku przemysłowym przypada w okresie do dnia 15 lutego 1935 r. Termin zaś płatności IV raty podatku od nieruchomości za rok 1934 — w okresie do dnia 31 stycznia 1935 roku.

Ponieważ płatnicy tych podatków w nakazach płatniczych na podatek przemysłowy od obrotu za r. 1934 oraz na podatek od nieruchomości za rok 1934 zawiadomieni zostali, zgodnie z obowiązującymi wówczas przepisami, o innych terminach płatności niż te, o których mowa powyżej, a mianowicie: a) o ile chodzi o IV kwartalną zaliczkę na podatek przemysłowy — o terminie płatności do dnia 15 marca 1935 r., b) o ile zaś chodzi o IV ratę podatku od nieruchomości — o terminie płatności do dnia 28 lutego 1935 r. — Ministerstwo Skarbu, celem uniknięcia wątpliwości, okólnikiem z dnia 31. I. 1935 r. L. D. V. 3809/I/35 zakomunikowało izbom i urzędom skarbowym, że w r. b. utrzymuje w mocy te terminy, które podane zostały płatnikom do wiadomości w doręczonych im nakazach płatniczych.

W r. b. zatem IV kwartalna zaliczka na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1934 winna być wpłacona do dnia 15 marca 1935 r., IV rata zaś podatku od nieruchomości za rok 1934 — do dnia 28 lutego 1935 r.

W związku z tem Min. Skarbu wyjaśniło, że kary za zwłokę, ewentualnie odsetki za odroczenie, od niewpłaconych w terminie należności: a) z tytułu IV zaliczki kwartalnej za podatek przemysłowy od obrotu za rok 1934 należy pobierać od dnia 29. III. 1935 r., b) z tytułu IV raty podatku od nieruchomości za rok 1934 należy pobierać od dnia 15. III. 1935 r.

Przesunięcie terminu zeznań do podatku dochodowego.

Przewidziane jest ukazanie się rozporządzenia Ministra Skarbu w sprawie przesunięcia terminu do składania zeznań dla wymiaru podatku dochodowego na rok 1935.

Termin ten, przewidziany w art. 75 A Ordynacji Podatkowej dla osób fizycznych i spadków wakujących (nieobjętych), prowadzących księgi handlowe lub gospodarce, zgodnie z przepisami art. 87 Ordynacji Podatkowej będzie przesunięty w roku podatkowym 1935 do 1 kwietnia r.b. Normalnie termin ten upływa 28 lutego.

Również termin płatności przedpłaty, przewidzianej w punkcie 2 § 82 rozporządzenia Ministra Skarbu z 19. IX. r. ub. będzie przesunięty dla tych samych osób do 1. IV. r.b.

W sprawie projektu ustawy o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych.

W Nr. 2 „Życia Gospodarczego“ z dnia 15 stycznia br. streściliśmy sam projekt powyższej ustawy oraz podaliśmy postulaty zgłoszone do tego projektu przez nasz Związek Fabrykantów.

Projekt ustawy o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych został tymczasem już uchwalony przez Radę Ministrów, przyczem do projektu została wprowadzona poprawka, ustalająca miesięczne odsetki od zaległości rozłożonych na raty do 0,4% i do 0,75% od wszystkich zaległości. Stawki zatem zostały obniżone, co pokrywa się w pewnym stopniu z postulatem wyrażonym między innymi przez nasz Związek.

Projekt ustawy o pborze 10 proc. dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15 proc. dodatku do podatków bezpośrednich, podatku spadkowego i darowizn.

Rada Ministrów uchwaliła projekt ustawy o pborze 10% dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn.

Projektowana ustawa podwyższa dodatek, pobierany do podatków bezpośrednich, spadkowego i od darowizn z 10% do 15%, pozostawiając w niezmienionej wysokości dodatek, pobierany od podatków pośrednich i opłat stemplowych.

Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 kwietnia r.b.

Zmiany w ustawie o państwowym podatku dochodowym.

Na ostatnim posiedzeniu Rady Ministrów przyjęty został projekt ustawy o zmianie niektórych postanowień ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Z projektowanych zmian na uwagę zasługuje przede wszystkim uzupełnienie art. 21, do którego dodane zostają ustępy następującej treści: „Jeżeli osoba prawna pozostająca w bezpośrednim lub pośrednim związku gospodarczym z osobą, mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania zagranicą, tak układa bieg swych interesów, że dzięki temu związkowi, uzależniającemu jedną z tych osób od drugiej lub będącemu szczególnie korzystnym dla osoby, mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania zagranicą, wcale nie wykazuje zysków, albo też wykazuje zyski mniejsze od tych, jakichby należało oczekiwać, gdyby wspomniany związek nie istniał — wówczas dochód podatkowy danej osoby prawnej należy ustalić bez uwzględnienia obciążeń szczególnych, wynikających z powyższego związku. Jeżeli przewidziane wyżej ustalenie kwoty dochodu na podstawie ksiąg handlowych natrafia na trudności, wówczas dochód będzie ustalony na podstawie obrotu przy zastosowaniu norm średniej zyskowności dla przedsiębiorstw takiego samego lub podobnego rodzaju“.

Rzecznik podatkowy

Radca Jerzy Nikodem

em. Naczelnik Urzędu Skarbowego

obecnie

Poznań, ul. Sew. Mielżyńskiego 2, m. 4

Tel. 38-81

Przepis powyższy ma być wprowadzony do ustawy o podatku dochodowym w związku z wypadkami ukrywania rzeczywistych dochodów, które w tej czy innej postaci, odpływały zagranicę do kieszeni głównego akcjonariusza, gdy samo przedsiębiorstwo wykazywało straty. Najczęstszym przykładem ukrywania zysku było podobno nabywanie surowca zagranicą w przedsiębiorstwie, będącym własnością głównego akcjonariusza po cenie znacznie wyższej od faktycznej ceny tego surowca na rynku światowym. Nowy uchwalony przez Radę Ministrów projektowany przepis ma uniemożliwić tego rodzaju unikania opodatkowania.

Sprawy socjalne.

W sprawie obowiązku zatrudniania inwalidów wojennych i wojskowych w przedsiębiorstwach.

Sprawę zatrudniania inwalidów wojennych i wojskowych w przemyśle omawialiśmy już wielokrotnie na łamach naszego czasopisma, a ostatnio w Nr. 22 „Życia Gospodarczego“ z dnia 15 listopada 1934 r. podaliśmy dłuższe wyjaśnienie pt. „Jak interpretować przepisy o obowiązku zatrudniania inwalidów wojennych“. Do sprawy tej musimy obecnie wrócić, bowiem w Nr. 5 Dziennika Ustaw ukazało się rozporządzenie wykonawcze do ustawy o zaopatrzeniu inwalidów, które nakładając na pracodawców nowe obowiązki, zmienia w sposób dość znaczny dotychczasową praktykę. Omówione przez nas przepisy zawarte w cytowanej notatce odnośnie stopnia utraty zdolności zarobkowej inwalidów i odnośnie liczby inwalidów, których pracodawca zobowiązany jest zatrudnić pozostają bez zmiany. Tak samo nie zmieniają się omówione przez nas warunki, dotyczące sprawy zwolnienia zatrudnionych inwalidów.

Według nowych przepisów za podstawę do obliczenia ilości inwalidów wojennych i wojskowych, którzy powinni być zatrudnieni przez pracodawców, na których ciąży obowiązek zatrudnienia inwalidów, przyjmuje się ogólną liczbę robotników i pracowników umysłowych zatrudnionych w zakładach pracy tych pracodawców na obszarze jednego powiatu, a w mieście st. Warszawie — w granicach miasta.

Pracodawca lub miejscowe kierownictwo zakładu pracy, zatrudniający ponad 50 robotników i pracowników umysłowych obowiązani są w terminie dni 30-ci od dnia wejścia w życie rozporządzenia (do dnia 2-go marca 1935 r.) lub od dnia uruchomienia zakładu pracy przesłać właściwej publicznej instytucji pośrednictwa pracy wykaz, zawierający następujące dane:

1. ogólną liczbę robotników i pracowników umysłowych zatrudnionych przez pracodawcę lub w zakładzie pracy;
2. ogólną liczbę inwalidów wojennych i wojskowych zatrudnionych przez pracodawcę lub w zakładzie pracy;

3. spis imienny tych inwalidów z podaniem daty rozpoczęcia pracy przez każdego i przytoczeniem treści orzeczenia inwalidzkiej komisji rewizyjno - lekarskiej (odwoławczej);
4. liczby miejsc wakujących dla inwalidów, tudzież wyszczególnienie rodzajów pracy, jakie mogłyby być poruczone inwalidom.

Pracodawca lub miejscowe kierownictwo zakładu pracy obowiązani są zawiadamiać właściwą publiczną instytucję pośrednictwa pracy o wszelkich zmianach w stanie zatrudnienia w ciągu 7 dni od nastąpienia takiej zmiany, w szczególności:

1. od wygaśnięcia umowy o pracę zawartej z inwalidą na czas określony;
2. od wypowiedzenia umowy o pracę zawartej z inwalidą na czas nieokreślony z podaniem daty, w której ma nastąpić lub nastąpiło zwolnienie inwalidy;
3. od zwolnienia inwalidy po upływie okresu próbnego lub z powodu rozwiązania umowy o pracę z jego winy;
4. rozwiązania umowy o pracę z powodu śmierci inwalidy — oraz
5. od takiego zwiększenia liczby zatrudnionych robotników i pracowników umysłowych, które powodują obowiązek zatrudnienia stosunkowo większej ilości inwalidów, z podaniem ilości miejsc wakujących dla inwalidów, tudzież z wyszczególnieniem rodzajów pracy jakie mogłyby być poruczone inwalidom.

W przypadkach, gdy pracodawca posiada na obszarze jednego powiatu kilka zakładów pracy, obowiązek przesłania wykazu lub zawiadomienia wymienionego wyżej ciąży każdorazowo tylko na pracodawcy. Wykaz ten lub zawiadomienie powinny zawierać odnośne dane, dotyczące wszystkich zakładów pracy łącznie.

Po otrzymaniu wykazu miejsc wakujących dla inwalidów publiczna instytucja pośrednictwa pracy przesyła pracodawcy lub miejscowemu kierownictwu zakładu pracy listę kandydatów z pośród zarejestrowanych bezrobotnych inwalidów z utratą (ogólną utratą) zdolności zarobkowej od 15—65%. Z listy tej pracodawca lub miejscowe kierownictwo zakładu pracy ma wybrać i zatrudnić w terminie 2-ch tygodni od otrzymania listy odpowiednią ilość inwalidów, a o zatrudnieniu każdego z nich zawiadomić w ciągu 30 dni właściwą publiczną instytucję pośrednictwa pracy.

Rodzaj pracy poruczonej inwalidzie wojennemu lub wojskowemu powinien odpowiadać jego zdolnościom fizycznym i kwalifikacjom zawodowym. Wynagrodzenie za pracę inwalidy wojennego lub wojskowego nie może być niższe, niż wynagrodzenie innych osób spełniających takie same czynności i zatrudnionych w tym samym zakładzie pracy. Do liczby inwalidów, których pracodawca obowiązany jest zatrudnić, nie mogą być zaliczeni ci inwalidzi, którzy faktycznie nie wykonują pracy, chyba, że niewykonywanie pracy jest uzasadnio-

ne przyczynami ustawowemi, zabraniającemi pracodawcy wypowiedzenia umowy o pracę.

Do pracodawców zatrudniających robotników i pracowników umysłowych przy robotach sezonowych przepisy przytoczone wyżej mają zastosowanie jedynie w czasie trwania tych robót. Przepisy te jednak nie dotyczą przedsiębiorstw państwowych.

Rozporządzenie omówione wyżej weszło w życie z dniem 1 lutego 1935 r.

Jeszcze w sprawie opłat na rzecz Funduszu Pracy.

Zarząd Obwodowy Funduszu Bezrobocia prosi, że opłaty na rzecz Funduszu Pracy należne po dniu 1. 2. 1935 r. należy przekazywać przez P. K. O. na konto Nr. 206.735 Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia w Poznaniu, a nie jak podano poprzednio na konto Nr. 9600 Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia w Warszawie.

Nowopowstające zakłady pracy, o ile w chwili uruchomienia są obowiązane do zabezpieczenia robotników na wypadek bezrobocia — należne opłaty na Fundusz Pracy winny wpłacać do Funduszu Bezrobocia. Natomiast zakłady pracy, które w chwili uruchomienia nie podlegają przepisom o zabezpieczeniu robotników na wypadek bezrobocia, omawiane opłaty wpłacają do właściwych Ubezpieczalni Społecznych.

Szczegóły nowego zarządzenia podaliśmy w ostatnim numerze „Życia Gospodarczego”.

Komunikacja i sprawy pocztowe.

Sprawa wejścia w życie nowego wydania taryfy towarowej.

Prace nad rewizją taryf towarowych posuwają się w Ministerstwie Komunikacji dosyć powoli i w danych warunkach należy przewidywać, że termin ukończenia względnie termin wejścia w życie nowej taryfy towarowej przesunie się aż do 1 lipca rb.

Nowa taryfa telefoniczna.

Z dniem 1 stycznia 1935 r. weszła w życie nowa taryfa telefoniczna, ogłoszona w Dzienniku taryf pocztowych i teletechnicznych Nr. 14/1934. Nowa taryfa przyznaje abonentom na sieciach licznikowych miesięczny kontyngent 75 rozmów.

W stosunku do poprzednio obowiązującej taryfy jest to równoznaczne z 8% obniżeniem opłaty abonamentowej.

Targi i Wystawy.

Wiosenne Targi Lipskie 1935 r.

Otwarcie Wiosennych Targów Lipskich, jak co roku, odbędzie się w pierwszą niedzielę marca. Targi trwają od 3 do 10 marca.

Celem zwiedzenia Targów Lipskich jest potrzebny dla każdego obywatela polskiego, paszport polski oraz niemiecka wiza. Opłata za normalny paszport wynosi zł 400,—. Przemysłowcy, kupcy i interesenci mogą uzyskać za złożeniem wniosku, ulgowy paszport handlowy za cenę 100 zł. Celem uzyskania ulgowego paszportu handlowego, każdy zainteresowany złożyć musi wniosek do swej przynależnej Izby Przemysłowo - Handlowej. Do wniosku należy załączyć 5,— zł w znaczkach stemplowych oraz 1,— zł gotówką. Izba Przemysłowo-Handlowa oddaje wniosek do zaopiniowania do Urzędu Wojewódzkiego, który przekazuje wniosek do Starostwa Grodzkiego i dopiero wtenczas otrzymuje wnioskodawca z Starostwa Grodzkiego wiadomość, czy wniosek na udzielenie ulgowego paszportu handlowego został uwzględniony lub nieuwzględniony. Ponieważ powyższa procedura zabiera ca. 10 do 14 dni czasu, zaleca się wniosek złożyć w właściwym czasie. Skoro wnioskodawca uzyska przyznanie ulgowego paszportu handlowego, wówczas udaje się on do przynależnego honorowego przedstawiciela Targów Lipskich, którym na Wielkopolskę i Pomorze jest p. Otto Mix, Poznań, ul. Kantaka 6a i nabywa u tegoż za opłatą 11,— zł legitymację targową. Wspomniana legitymacja targowa służy w Lipsku, jako karta wstępu na tereny targowe i do wszelkich hal i pawilonów.

Na podstawie legitymacji targowej otrzymuje się w niemieckim biurze paszportowym lub w Konsulacie niemieckim, wizę niemiecką bezpłatnie, której koszt wynosi normalnie ca 18,— zł. Pozatem uprawnia legitymacja targowa do 33 1/3% zniżki kolejowej na polskich kolejach oraz 60% zniżki kolejowej na kolejach niemieckich. Zniżkowe bilety kolejowe od granicy państwa do Lipska muszą być pobrane u honorowego przedstawiciela Targów Lipskich, mogą także być wykupione, o ile zapas starczy, na samej granicy, lecz tylko w wypadkach wyjątkowych, natomiast zniżkowe bilety kolejowe do granicy otrzymuje każdy zwiedzający Targi Lipskie za okazaniem legitymacji targowej przy okienku na dworcu kolejowym lub w biurach podróży Orbis i Cook (Wagons-Lits-Cook).

Każdy zwiedzający Targi ma możliwość podróżować z Lipska na wszystkie kierunki w całej Rzeszy niemieckiej za okazaniem legitymacji targowej ze 60% zniżką kolejową.

Podróż do Lipska i z Lipska może być jednorazowo przerwana. Każdy zwiedzający Targi Lipskie, po przybyciu do Lipska ma obowiązek zgłosić się w punkcie zborym swego kraju. Punkt zborym dla Polski znajduje się: Leipzig, Ritterstr. 8/10 Handelshochschule. W

rymże punkcie zbornym za przedłożeniem legitymacji targowej otrzymuje się oznakę targową.

Tamże uzyskać można od urzędników Targów Lipskich wszelkie informacje (na życzenie w swoim języku ojczystym). W punkcie zbornym wyłożone są także najważniejsze czasopisma danego kraju. W razie potrzeby można skierować wszelką swoją korespondencję osobistą pod adresem powyższego punktu zbornego. Noclegi wskazuje zwiedzającym na głównym dworcu każdego czasu urząd mieszkaniowy.

Różne.

W sprawie przeciążenia przedsiębiorstw dochodzeniami statystycznymi.

Sprawa odciążenia przedsiębiorstw od nadmiaru dochodzeń statystycznych, na skutek zabiegów kół gospodarczych, posunęła się ostatnio naprzód. Mianowicie po wstępnym porozumieniu się Prezydium Rady Ministrów, Główny Urząd Statystyczny opracowuje w szybkim tempie projekt zmiany ustawy o państwowej statystyce administracyjnej — bądź wydania specjalnej ustawy, względnie dekrety w tej sprawie.

Według tego projektu będzie prowadzony w Głównym Urzędzie Statystycznym rejestr wszystkich dochodzeń statystycznych, przedsięwziętych przez różne urzędy i instytucje. Główny Urząd Statystyczny będzie uprawniony do regulowania formy i zakresu tych dochodzeń z pozostawieniem zainteresowanej instytucji możliwości odwołania się do wyższej instancji. Bez zgody Głównego Urzędu Statystycznego nie mógłby więc żaden urząd przeprowadzać własnych dochodzeń statystycznych.

O uruchomienie nieczynnych zakładów przemysłowych.

Izba Przemysłowo - Handlowa w Poznaniu przystępuje do akcji, zmierzającej do uruchomienia nieczynnych zakładów przemysłowych w jej okręgu. W związku z tem prosi zainteresowane firmy swojego okręgu i właściciele unieruchomionych zakładów przemysłowych o zgłoszenie tych zakładów do Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu z podaniem bliższych informacji o przedsiębiorstwie i powodach nieczynności odnośnych zakładów przemysłowych.

Zawładomienia o wnioskach upadłościowych dla Min. P. i H. i Min. Skarbu.

W Dzienniku Ustaw Nr. 3 ukazało się rozporządzenie o zawiadomieniach w postępowaniu upadłościowym spółek akcyjnych, spółek z o. p. oraz banków. W myśl tego rozporządzenia, w postępowaniu upadłościowym spółek akcyjnych, oraz spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, nie będących przedsiębiorstwami bankowymi, sądy obowiązane są przysyłać Ministerstwu i Handlu odpisy (wpisy) następujących pism: wniosku o ogłoszenie upadłości, postanowienia, oddalającego wniosek o ogłoszenie upadłości, wniosku o prowadzenie przedsiębiorstwa upadłego dłużej, niż w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia upadłości oraz postanowienia, załatwiającego ten wniosek, podania upadłego o dopuszczenie do zawarcia układu, postanowień o zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia układu; postanowień o umorzeniu lub uchyleniu postępowania upadłościowego. W postępowaniu upadłościowym przedsiębiorstw bankowych wymienione odpisy (wpisy) należy przysyłać Ministerstwu Skarbu. Rozporządzenie niniejsze weszło w życie z dniem ogłoszenia.

Tryb dokonywania licytacji w postępowaniu upadłościowym.

Jako jedno z zapowiedzianych rozporządzeń wykonawczych do prawa upadłościowego, ukazało się w ostatnim numerze Dziennika Ustaw rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości o trybie dokonywania licytacji ruchomości w postępowaniu upadłościowym. Licytację przeprowadza notariusz lub komornik, w którego okręgu znajduje się rzecz, podlegająca sprzedaży. Licytację papierów wartościowych przeprowadza przysięgły makler giełdowy na najbliższej giełdzie. Syndyk ma prawo dokonać sprzedaży przez innego notariusza lub komornika a także na innej giełdzie, jeżeli to może dać wynik korzystniejszy. Przetarg odbywa się ustnie. Od udziału w licytacji są wyłączeni upadły, przeprowadzający licytację, jego małżonek i dzieci, oraz osoby obecne na licytacji w charakterze urzędowym. Przetarg rozpoczyna się od wywołania ceny, odpowiadającej połowie sumy oszacowania według inwentarza; nie można sprzedać ruchomości poniżej ceny wywołania. Rzeczy ze złota, srebra i platyny nie można sprzedać za ceny niższe od sumy oszacowania.

W sprawie wprowadzenia letniego czasu.

Na zebraniu Zarządu Centralnego Związku Przemysłu Polskiego w dniu 15 stycznia br. poruszona została sprawa ewentualnego wprowadzenia u nas czasu letniego, co polegałoby na przesunięciu na okres letni, poczynając od 1 kwietnia, zegarów o jedną godzinę naprzód. Dla wyjaśnienia stanowiska w tej sprawie Centralny Związek kieruje odpowiednie zapytanie do przemysłu.

Prosząc o wypowiedzenie się w tej sprawie, komunikujemy dla orientacji co następuje:

Czas letni stosuje w Europie zachodniej Anglja, Francja, Belgja i Holandja. Czas ten nie jest natomiast przyjęty w krajach Europy środkowej, a w szczególności nie jest praktykowany w Niemczech, Czechosłowacji, Włoszech i Austrii, co jest o tyle ważne, że chodzi tu w wypadku Niemiec i Czechosłowacji o kraje sąsiadujące z Polską. Czas letni stosowany był w b. Królestwie w okresie okupacji niemieckiej oraz w całym państwie w roku 1919, poczem skasowany został w roku 1920. Inicjatywa wprowadzenia czasu letniego, podnoszona w międzyczasie kilkakrotnie, rozbiła się o sprzeciw Ministerstwa Komunikacji, które motywuje ten sprzeciw dwoma względami: 1) komplikacjami w rozkładzie pociągów, wynikającymi stąd, że sąsiadujące z nami Niemcy i Czechosłowacja zmiany tej nie przeprowadzają (stąd potrzeba trzykrotnego uzgadniania rozkładu połączeń międzynarodowych w roku zamiast, jak dzisiaj, raz jeden); 2) skrępowaniem wynikającym z Polsko - Niemieckiej Konwencji Górnośląskiej z 1922 roku stanowiącej, że na kolejach polskich i niemieckich obowiązuje czas środkowo - europejski, co krępuje temsamem koleje w zakresie czasu kolejowego na terytorjum Górnego Śląska aż do daty wygaśnięcia Konwencji. Z tych względów należy liczyć się z tem, że sprawa czasu letniego napotkałaby i dziś na odporne stanowisko Ministerstwa Komunikacji. Mimo to pragniemy wyjaśnić opinie zrzeszonych u nas kół gospodarczych i w razie przychylenia się ich do projektu czasu letniego, poczynić odpowiednie kroki wobec odnośnych czynników.

Cegielnia Parowa WITASZYCE

stacja, poczta i telegr.: Witaszyce

dostarcza na dogodnych warunkach:

**dachówki (karpiówki), dreny od „1 1/2 do 9”,
cegłę maszynową, tonówkę,
dziurawkę, sufitówkę
i kominówkę**

Produkcja łączna 12.000.000 r.

TABLICE EMALJOWANE

informacyjne i ostrzegawcze

PLAKATY REKLAMOWE

w pięknym solidnym wykonaniu, odporne
na wpływy atmosferyczne wykonuje

EMALJERNIA i WYTŁACZALNIA

inż. LEON BYTNER

POZNAŃ, Wrzesińska 2.

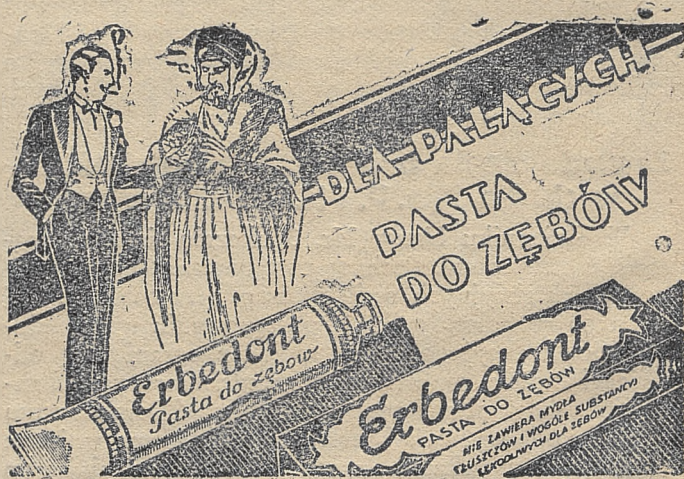
Bank Związku Spótek Zarobkowych Sp. Akc.

Rok założenia 1886

Centrala: Poznań - Plac Wolności 15 — Oddziały we wszystkich większych miastach Polski
Złatwia wszelkie czynności wchodzące w zakres bankowości

Shampoo
SNIEG TATRZAŃSKI
czyszczy
pielęgnuje
i upiększa
włos

FALKIEWICZ-POZNAŃ
ZAŁ. 1911 W PARYŻU

Czekolady cukry i kakao

Sp. Akc.

„GOPLANA”

w Poznaniu

słyną ze swej dobroci i dostępnych cen!

ERBEDONT